

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studentky: Kateřina Honsová

Téma bakalářské práce: **Odras současné řecké společnosti a literatury v národní kinematografii** (Reflection of contemporary Greek society and literature in national cinematography)

Bakalářská práce studentky Honsové se zabývá velmi aktuálním tématem. V souvislosti se současnou řeckou krizí je role řecké rodiny často zmiňována zvláště s pokusy řecké kinematografie umělecky zachytit probíhající společenské změny a dopady tohoto krizového období na společnost.

Studentka si předem domluvila téma své práce s bývalou kolegyní ÚŘLS, která se věnovala řecké kinematografii. Současný vedoucí toto téma „zdědil“ s jistými obavami, které se týkaly jak jeho odborného zaměření, tak nepříliš hlubokých znalostí oblasti kinematografie. Se studentkou se proto domluvil, že je třeba téma trochu pozměnit. Bylo by totiž obtížné analyzovat odraz společnosti i literatury v řecké kinematografii zároveň. Hlavní důraz měl být kladen na historicko-sociální analýzu rodiny v řeckém filmu. Odras společnosti v literatuře měl být zúžen na pouhý výčet literárních děl, které se dočkaly filmového zpracování.

Zatímco celkový rozsah bakalářské práce odpovídá stanoveným cílům, její dělení do sedmi kapitol s řadou dalších podkapitol není zrovna šťastné. Nejpovedenější části jsou tři základní kapitoly práce, tj. stručný přehled řecké kinematografie, historicko-sociální vývoj v Řecku a prezentace třech vybraných filmů z poválečné tvorby. Studentka je zpracovala věcně a srozumitelně.

Slabší je práce ve druhé, třetí a šesté kapitole, ve kterých se musela autorka vypořádat s odbornou terminologií a s obecnými rysy řecké společnosti, řecké rodiny a řecké kinematografie. Zde lze často najít „bombastická“ vyjádření a cizí pojmy v nic neříkajících větách, což svědčí o nepřipravenosti studentky zdařile aplikovat teoretické a obecné pojmy v analyzované problematice.

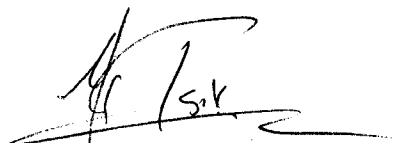
Naopak za zdařilou a užitečnou považuji první kapitolu, která podává vyváženým způsobem stručný náhled na řeckou kinematografii od svého vzniku až do současnosti. Nechápu však, proč do této kapitoly nebyla zahrnuta i šestá kapitola o národní kinematografii a koncept kinematografie národního dědictví. Ve stávající podobě tato kapitola působí velmi zmateně a nezapadá do širšího kontextu bakalářské práce. Méně úspěšně se studentka popasovala s koncepčností a pojmoslovím, které měla objasnit ve druhé a třetí kapitole.

Za zdařilý považuji popis nejdůležitějších událostí, které předznamenaly demografický a sociální vývoj Řecka od doby balkánských válek po současnost. Za velmi šťastný považuji také výběr třech povalečných filmů, na jejichž analýze jsou ukázány nejdůležitější proměny řecké rodiny a společnosti od skončení občanské války.

Bibliografie a práce s elektronickými prameny je zpracována celkem dobře. Nesystematicky a nekoncepčně jsou však prezentovány názvy řeckých filmů. Někde jsou uvedeny jejich řecké názvy s českými překlady v závorkách, jinde je tomu naopak, např. na str. 10 – 17. V práci se vyskytuje také několik překlepů, nejednotná transliterace řeckých jmen a názvů z řečtiny do češtiny (Zorbas a také Zormbas, To vloko místo To bloko atd.), které vypovídají o chvatu, ve kterém byla bakalářská práce dopsána. Přitom studentka měla na přípravu a dopsání práce s dostatečným předstihem hodně času.

Podle názoru vedoucího práce, studentka nedostatečně využila příležitost ke hlubšímu zpracování tématu během svého pětiměsíčního studijního pobytu v Řecku v rámci programu Erasmus. Domnívám se, že úroveň zpracování sice splňuje formální a obsahové požadavky kladené na bakalářskou práci, doporučuji ji k obhajobě, ale nezaslouží si však lepšího hodnocení než známkou „dobře“.

V Praze, 18. srpna 2015

PhDr. Konstantinos Tsivos, Ph.D.